

Manifest del 14 d'abril

Un any més, com un fruit primerenc de la primavera, arriba el 14 d'abril, el dia de la República. Un dia per a la celebració i el record, un dia per retrobar el passat, per lluitar pel present i per forjar el futur.

El 14 d'abril ens recorda que fa 81 anys es va proclamar la República en l'Estat espanyol, ens recorda l'alegria popular d'aquell dia de 1931, ens recorda la gran obra de la República i les il·lusions posades en ella. Ens porta també a la memòria altres records no tan grats: el de l'odi a la República dels seus enemics que, fa 80 anys, sota les ordres de Sanjurjo, van intentar per primera vegada acabar amb ella. El seu cop d'estat va fracassar, però no van afluixar en el seu objectiu i quatre anys més tard van repetir la seva traïció fins a sumir el país en una guerra atroç i una repressió feroç que va sembrar les ciutats, els camins, els descampats i els barrancs de centenars de milers de morts per l'únic delictes de defensar el govern legítim de la República.

La memòria d'aquests morts segueix present entre nosaltres, per més que des del nou poder se la vulgui silenciar desmantellant les institucions de la memòria, treient el nom dels poetes als carrers o perseguint als jutges que s'atreveixen a nomenar a aquells morts pel seu nom: assassinats. No importa, no es pot detenir la història, i se segueixen obrint les fosses tot esperant que un jutge compleixi amb el seu deure i s'apropi fins a elles per certificar que estan repletes de republicans i republicanen assassinats.

La República convida també a lluitar pel present. Enfront d'aquella Constitució republicana que proclamava orgullosament en el seu primer article que Espanya era una República de treballadors de totes les classes on tots els poders emanaven del poble, veiem avui un país convertit en monarquia d'aturats de totes les classes, on els seus governants arriben al poder embolicats en mentides, i una vegada en ell no treballen per al poble, sinó per als mercats, dedicant-se dia i nit a complaure'ls i tenint per més meritòria la seva labor com més explota i oprimeix al poble del que emanen els seus poders però al que en absolut respecten.

La República és finalment una promesa de justícia i igualtat, una meta que no podem perdre de vista, i els ideals que encarna tan vàlids i necessaris avui com l'eren en 1931. La República va ser llavors una promesa de regeneració, l'alba d'un nou temps llargament esperat. No podem caminar resignadament cap a un futur on regni la desigualtat, l'explotació, la mentida, la corrupció, no podem creure que tot això no té remei. La República encarna l'esperança del govern dels ciutadans, amb lleis fetes per al poble i no per als poderosos, amb justícia contra l'opressió, amb una federació de pobles lliures. La República és l'única que pot dur a terme totes aquestes tasques, com va haver de ser ella la que fa 80 anys portés de nou l'autogovern a Catalunya, donant-li un Estatut d'Autonomia i permetent que se celebressin les primeres eleccions al Parlament de Catalunya.

Comissió de Memòria Democràtica d'EUiA